

[J. C. A. Larsen.]

Fare for at gaa i Løbet paa en lang Strækning under en Efteraars- eller Vinterstorm.

Jeg skal derefter henvende mig til den højtærede Minister for offentlige Arbejder om en Sag, jeg gentagne Gange ved tidligere Finanslovbehandlinger har talt om fra denne Plads. Det er Midtsjællandsbanen. Jeg har efter Evne søgt at paavise, at denne Bane først vil faa sin fulde Betydning, naar den bliver gennemført i hele sin Udstrækning, ogsaa det Stykke, der mangler, fra Frederikssund til Hillerød. Man har her udført en stor Del af Arbejdet, ja, man har endda paa en Strækning af et Par Kilometer lagt Skinner ud og har gennemført Overskæringer og paa mange andre Maader gjort et stort Arbejde. Det vilde da efter min Mening være ganske uforsvarligt at standse Arbejdet eller kun at gaa saa langsomt frem, at muligvis en Del af det Arbejde, der er udført, vil lide derved. Og dertil kommer, at i Projektet om Midtsjællandsbanen er der en Bestemmelse, saa vidt jeg ved, om en Ændring af Hillerød Station, som vil kræve et ikke ringe Beløb af det, der er tilbage. Efter hvad jeg fra sagkyndig Side dernede har faaet at vide, vil det være ganske uforsvarligt at udsætte en Forandring af Hillerød Station som Følge af den stærke Trafik, der er der, særlig paa Sommer- og søndage. Jeg vil af den Grund meget anbefale, at dette Stykke Bane snarest muligt gøres endeligt færdigt.

Det ærede Medlem Hr. Andreasen var saa venlig forleden at tale om denne Sag og anbefale den stærkt, og jeg har hørt, forinden jeg havde den Ære at blive Medlem af dette høje Ting, at det var særlig paa Grund af det ærede Medlem Hr. Andreasens Krav, at man paabegyndte denne Bane fra den forkerte Side. Jeg er glad over, at det ærede Medlem er kommet til Erkendelse af, at nu maa man endelig gennemføre det Stykke, der er tilbage, mellem Frederikssund og Hillerød.

Jeg vil ogsaa gerne have Lov til at støtte en Udtalelse fra det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen, som det ærede Medlem fremsatte her for kort Tid siden. Det ærede Medlem, ved jeg, har altid haft en overordentlig stor Interesse og et varmt Hjerte for Døvstummeskolerne og de døvstumme her i Landet. Han har jo haft en Del med dem at gøre, og jeg har altid haft en Forstaaelse af, særlig da jeg nu har en Forbindelse dermed, at det ærede Medlem har et meget varmt Hjerte for denne Sag. Jeg vil meget gerne støtte det ærede Medlem i hans Ønsker og Krav om, at der fra

Regeringens og Rigsdagens Side maa blive ydet et noget større Tilskud, saa de unge Mennesker, der bliver konfirmeret fra Døvstummeinstitutterne, kan blive hjulpet i de første Aar, saaledes at de kan komme i Lære og blive uddannet for derefter muligt at kunne klare sig i Fremtiden.

Til Slutning vil jeg gerne have Lov til at sige et Par Ord til det ærede Medlem, som havde Ordet for et Øjeblik siden, det ærede Medlem Hr. Olav Olsen, som rettede et lille Angreb paa Smedeforeningerne her i Landet, der jo repræsenterer det Fag, jeg selv hører til. Det ærede Medlem udtalte, at man maatte gaa imod alle Overgreb. Deri er jeg ganske enig med ham, og da jeg nu er saa heldig at kende den Sag, som det ærede Medlem drog frem, fordi han for ca. et halvt Aar siden kom til mig og meddelte mig derom, vil jeg gerne redegøre for den fra denne Plads. Det drejer sig om en Mand, Smedemester er han vel, formoder jeg,ovre i Kolding-Egnen, som skal være blevet forment Materiale hos de stedlige Grossister. Jeg blev ganske forbavset, da det ærede Medlem meddelte mig dette, for det er min fulde Overbevisning, at der er ikke noget i Vejen for at faa Materiale. Er der en, der ikke vil sælge, er der en anden, der vil. Jeg tog straks fat paa Sagen, da jeg er ganske enig med det ærede Medlem i hans Synspunkt, at det maa man ikke forhindre Folk i. Hvis en Mand er en saa daarlig Kollega, at han ikke vil arbejde sammen med sine Kolleger, saa faar han nok sin Straf paa anden Maade. Da det ærede Medlem henvendte sig til mig, tog jeg straks fat paa Sagen og henvendte mig til Bestyrelsen for de samvirkende danske Smedemestre. Vi vekslede nogle Breve om Sagen, og man indbød mig til at komme til Smedemestrenes Hovedmøde i Holstebro i Sommer. Jeg havde som gammel og interesseret Skytte indtegnat mig til Skydestævnet i Sønderborg, men for at faa denne Sag klaret rejste jeg i Stedet for til Holstebro, hvor der var samlet en Repræsentation for ca. 7 000 danske Smedemestre. Nu er dette ganske vist ikke noget overvældende Tal — saadan en mindre Flok kan man somme Tider nok skyde paa —, men det tæller dog lige godt noget. Jeg tog Sagen frem der og bad om en Forklaring, da jeg ikke kan forsvare en Ting, jeg selv er imod. Forklaringen gik ud paa, at der er ingen Forening, der har forhindret denne Mand i at faa Materiale. Oplysningerne staa til Raadighed, jeg skal med den største Fornøjelse bringe dem herind. Jeg fik deres Love og Overenskomster at læse, og deri